

Jėzus ir uždarytos durys (In 20, 19–31)

II Velykų sekmadienis ir Dievo Gailestingumo šventė, 2020 m. balandžio 19 d.

- Kaip suprasti, kad Jėzus praėina net per uždarytas duris? – nustebė Dominykas.
- Na, Jėzus galingas Viešpats ir išmintingas Dievas, – pastebėjo Benediktas.
- Priskėlęs Jėzus nusprendė nustebinti abejojančią Tomą, – papildė brolis.
- Jėzus palaimina ir mus, nors tokių stebuklų nematome, – nutarė sesutė.

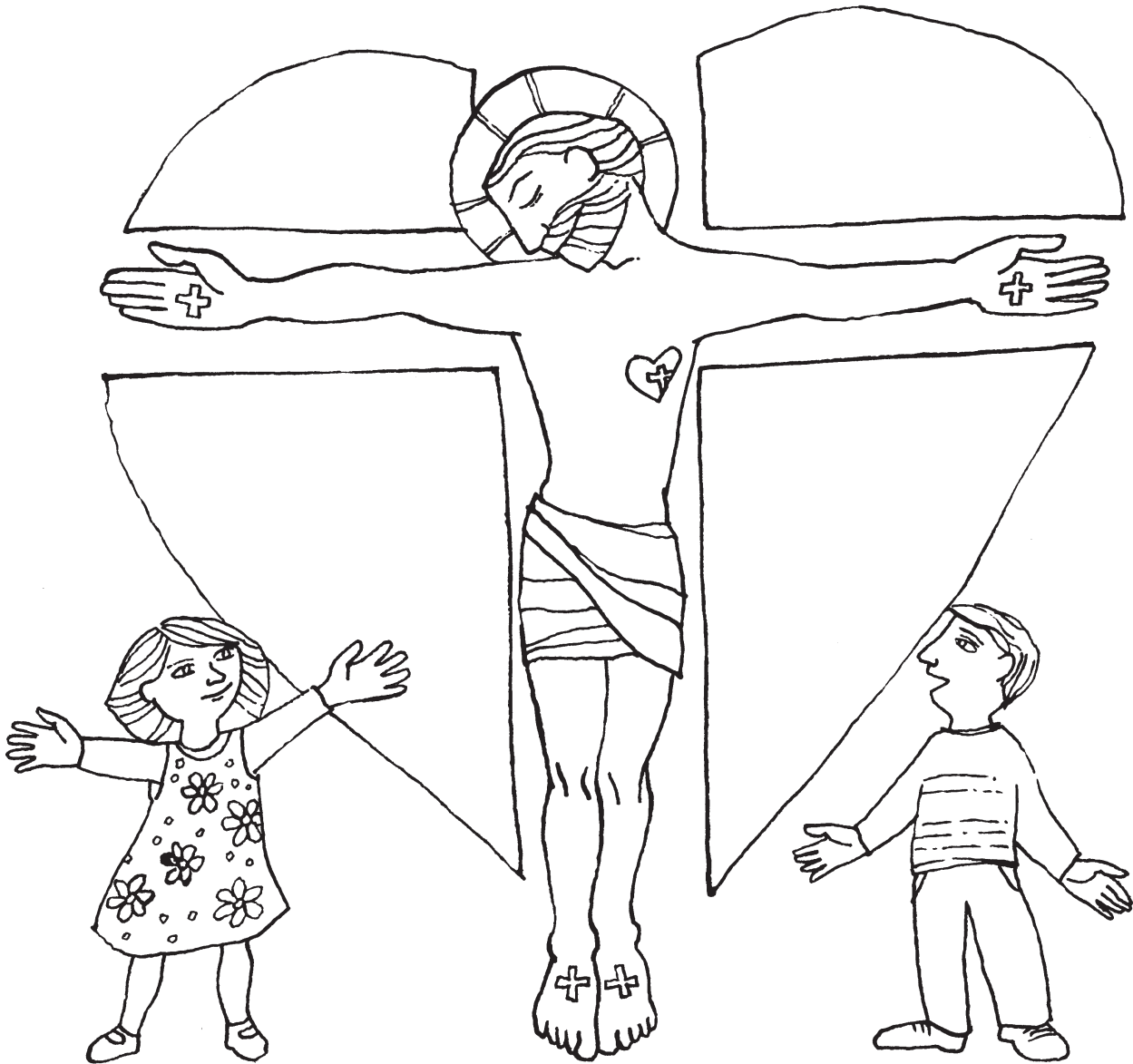
Užrašė kun. Saulius BUŽAUSKAS,
nupiešė Silija KNEZEKYTĖ,

Tomas (Jn 20, 19–31)

- Tomas buvo labai drąsus, – neatsistebi Benedikta.
- Na jau! Netikėjo Jėzumi – argi čia drąsa? – nesupranta Dominykas.
- Jis netikėjo, nes nematė jo prisikėlusio. O drąsus, kad paretė Jėzaus žaizdas, kai šis pasirodė Tomui. Aš bijočiau. Žaizdos gali kraujuoti. Geriau jas aprišti, pagailėti, – nusprendžia sesutė.
- Kai įsipjoviau ir bėgo kraujas, aš neišsigandau. Pats aptvarsčiau, – prisiminė Dominykas. – O Jėzumi tikiu, nors jo ir nemačiau. Jis mane išklauso, kai prašau, palydi, nes visada mato.
- Iš dangaus?
- Iš dangaus ir iš mano širdies, – drąsiai pareiškia broliukas.

*Užrašė kun. Saulius BUŽAUSKAS,
nupiešė Silvija KNEZEKYTĖ,*

Meilė (Jn 13, 31–33a. 34–35)

– Ar žinai, ką reiškia mylėti vieniems kitus? – teiraujasi Benedikta broliuko. Šis garsiai svarsto:

– Kai žmonės vieni kitus myli, nesibara, bet sako tik gražius žodžius.

– O argi neprisimeni, kaip barasi žmonės? Ką, jie nemyli vieni kitų? – vis ieško atsakymo sesutė. Dominykas randa išeitį.

– Na, jei ir susipyksta, tuojau susitaiko, pasidalija saldinius, gražiai nusišypso.

– O aš manau, kad labiausiai mylėjo Jėzus, nes už visus žmones numirė ant kryžiaus. Ištiesė va taip rankas ir parodė, kaip visus žmones nori apkabinti, – sesutė parodo, kaip Jėzus visus myli. O broliukas papildo:

– Aha. Kas rūpinasi kitais, tas labai myli. Pavyzdžiui, mūsų mama. Tėtis, dar seneliai ir kitus gerus darbus dirbantys žmonės.

*Užrašė kun. Saulius BUŽAUSKAS,
nupiešė Silvija KNEZEKYTĖ,*

Jėzus pasotina minias (Jn 6, 1–15)

– Įdomu, kaip Jėzus būtų padauginęs duoną, jei vaikis iš minios namie būtų pamiršęs pasiimti tuos kelis kepalėlius? – teiraujasi Dominykas.

– Jėzus viską numatė. Tas mažas vaikelis su duona ir žuvimi – tai priminimas visiems, kad Jėzus pastebi ne tik močiutes ir senelius, mamas ir tėčius, bet ir visai nedidelius vaikus, – paaiškina Benedikta.

– Kaip gerai, kad ir mudviejų Dievas nepamiršta, palaiko ir stiprina, – nusprendžia broliukas.

*Užrašė kun. Saulius BUŽAUSKAS,
nupiešė Silvija KNEZEKYTĖ,*

Jėzus kviečia skelbti Evangeliją (Mk 16, 15–20)

- Skelbti Evangeliją – tai kitiems pasakoti apie Jėzaus darbus. O jei jau visi žino ir niekam neįdomu, tai ką, geriau patylėti? – susirūpina Dominykas.
- Žmonės su žinia apie Jėzų labai apsisprato, – svarsto Benedikta. – Gal reikia sugalvoti, kaip iš naujo papasakoti, daugeliui priminti, ką Dievas dėl visų žmonių yra padaręs? Ypač Dievo pririekia, kai atsitinka nelaimių, kyla pavojų ar kas nors nusimena.
- Jei Jėzus mūsų draugas – jis reikalingas visus metus, ne tik nelaimėse ar tik per šventes, – nutaria brolis.

Užrašė kun. Saulius BUŽAUSKAS,
nupiešė Silvija KNEZEKYTĖ,

nuspalvino